

EUROPEISKA CENTRALBANKEN
BANKTILLSYN

ECB:s vägledning till den interna likviditets- utvärderingsprocessen (ILU)

BANKENTOEZICHT

November 2018

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDZĪBA

BANKŪ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

БАНКОВ НАДЗОР

BANKTILLSYN

BANKENAUF SICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHL'AD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKENAUF SICHT

Innehåll

1	Inledning	2
1.1	Syfte	3
1.2	Omfattning och proportionalitet	4
2	Principer	5
	Princip 1 – Ledningsorganet ansvarar för sund styrning av ILU:n	5
	Princip 2 – ILU:n är en integrerad del av det övergripande ramverket för riskhantering	7
	Princip 3 – ILU:n bidrar fundamentalt till institutets fortlevnad genom att säkerställa dess likviditetstäckning ur olika perspektiv	13
	Princip 4 – Alla väsentliga risker identifieras och beaktas i ILU:n	19
	Princip 5 – De interna likviditetsbuffertarna är av hög kvalitet och tydligt definierade och de interna stabila finansieringskällorna är tydligt definierade	21
	Princip 6 – ILU-metoder för riskkvantifiering ska vara lämpliga, konsekventa och oberoende validerade	22
	Princip 7 – Regelbundna stresstester syftar till att säkerställa likviditetstäckningen under negativa förhållanden	25
3	Ordförklaringar	29
	Förkortningar	33

1 Inledning

1. Den senaste finanskrisen visade att likviditet¹ är av grundläggande betydelse för kreditinstitut, eftersom att otillräcklig likviditet utgör ett omedelbart hot mot kontinuiteten. En av de största lärdomarna² är att deras likviditetsriskhantering måste säkerställa förmågan att alltid fullgöra betalningsåtaganden, även under negativa omständigheter.
2. Den interna likviditetsutvärderingsprocessen (ILU) spelar därmed en nyckelroll för kreditinstitutens riskhantering. Sett till betydande institut etablerade i den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) förväntar sig ECB att ILU:n i enlighet med bestämmelserna i artikel 86 i kapitalkravsdirektivet (CRD IV)³ ska vara ansvarsfull och konservativ.⁴ ECB anser att sunda, effektiva och heltäckande ILU:er består av en tydlig bedömning av riskerna för likviditeten. De ska ha en välstrukturerad riskstyrning och förfaranden för riskskalering baserade på en väl genomtänkt och grundlig riskstrategi som omsätts i ett effektivt limitsystem för risker.
3. ECB anser att en sund, effektiv och heltäckande ILU är baserad på två pelare: det ekonomiska och det normativa perspektivet. De båda perspektiven förväntas komplettera och bygga på varandra.
4. ILU:n är också en viktig indatafaktor för SSM:s översyns- och utvärderingsprocess (ÖUP). Den används i alla ÖUP-bedömningar samt i förfarandet för att fastställa pelare 2-likviditet i enlighet med EBA:s riktlinjer om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen.
5. Inom ÖUP-processen är man medveten om att en bra ILU minskar ett instituts och dess tillsynsmyndigheters osäkerhet kring de risker som institutet är eller kan bli exponerat för. ILU:n ger också tillsynsmyndigheterna ett högre förtroende för institutets förmåga att fortleva genom tillräckliga likviditetsbuffertar, stabil finansiering och effektiv riskhantering. För detta krävs att institutet med framåtblickande metoder kan säkerställa att alla väsentliga risker identifieras, hanteras effektivt (med en lämplig kombination av kvantifiering och kontroller) och täcks av en tillräcklig nivå likviditetsbuffertar på hög kvalitet.

¹ För denna vägledning täcker termen "likviditet" både likviditet och finansiering.

² Se t.ex. *The Basel Committee's response to the financial crisis: report to the G20*, Baselkommittén för banktillsyn, oktober 2010.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁴ Artikel 86.1 i CRD IV: "De behöriga myndigheterna ska se till att det finns robusta strategier, riktlinjer, förfaranden och system för identifiering, mätning, hantering och övervakning av likviditetsrisker över lämpliga tidsperioder, inklusive intradag, för att säkerställa att instituten håller likviditetsbuffertar på adekvat nivå."

1.1 Syfte

6. Syftet med ECB:s vägledning till ILU (nedan kallad vägledningen) är att skapa klarhet genom att offentliggöra ECB:s förståelse av likviditetsrisken som följer av artikel 86 i CRD IV. Vägledningen syftar till att bistå institut med att stärka sina ILU:er och att uppmuntra till användningen av bästa praxis genom att mer detaljerat förklara ECB:s förväntningar på ILU:er. Detta leder till lika spelregler och en mer effektiv tillsyn.
7. Vägledningen härleder från likviditetsriskbestämmelsernas sju principer i CRD IV som bland annat kommer att beaktas i bedömningarna av varje instituts ILU som en del av ÖUP:n. Dessa principer kommer att refereras till under diskussioner med individuella institut i tillsynsdialogen.
8. Vägledningen ersätter inte eller överträder gällande lagstiftning som införlivar artikel 86 i CRD IV. I den utsträckning vägledningen inte är i linje med gällande lagstiftning har gällande lagstiftning företräde. Vägledningen är avsedd att vara ett praktiskt verktyg som uppdateras regelbundet för att spegla ny utveckling och erfarenhet. De principer och förväntningar som läggs fram i vägledningen kommer därför att utvecklas över tid. Vägledningen kommer att granskas med hänsyn till utvecklingen av den europeiska banktillsynens praxis och metoder, förändringar i internationell och europeisk lagstiftning samt exempelvis nya avgörande tolkningar av relevanta direktiv och förordningar från Europeiska unionens domstol.
9. Vägledningen använder en principbaserad metod med fokus på utvalda viktiga aspekter ur tillsynsperspektiv. Den ger inte en heltäckande vägledning om alla aspekter som är relevanta för sunda ILU:er. Ansvaret för att implementera en ILU som är lämplig för institutets individuella situation ligger fortfarande hos institutet. ECB bedömer institutens ILU:er från fall till fall.
10. Förutom den här vägledningen och gällande unionsrätt samt nationell lagstiftning uppmanas instituten att ta hänsyn till andra publikationer som är relevanta för ILU:er, t.ex. från EBA⁵ och internationella organ som Baselkommittén för banktillsyn (BCBS) och rådet för finansiell stabilitet (FSB). Instituterna ska beakta alla ILU-relaterade rekommendationer riktade till dem, t.ex. rekommendationer som blir resultatet av ÖUP, såsom de som gäller god styrning, riskhantering och kontroll.

⁵ Av särskild relevans i detta sammanhang är EBA:s riktlinjer för intern styrning (EBA/GL/2017/11), och EBA:s riktlinjer för institutens stresstestning (EBA/GL/2018/04) samt CEBS riktlinjer om hantering av koncentrationsrisk under tillsynsprocessen (GL31).

1.2 Omfattning och proportionalitet

11. Vägledningen är relevant för alla kreditinstitut som anses vara en betydande enhet under tillsyn i enlighet med artikel 2.16 i ramförordningen om SSM⁶. Tillämpningen av artikel 86 i CRD IV i den omfattning som gäller för ILU:er fastställs i artikel 109 i CRD IV. Eftersom artikel 86 i CRD IV utgör den minsta harmoniseringsnivån och har införlivats på olika sätt i de olika EU-medlemsstaternas nationella lagstiftning uppvisas i de deltagande medlemsstaterna en stor variation i metoder och krav för ILU:er i tillsyn av kreditinstitut.
12. ECB har, tillsammans med nationella behöriga myndigheter, tagit fram principer avseende ILU. Syftet med de här principerna är att säkerställa höga tillsynsstandarder genom att uppmuntra till gemensamma metoder på detta viktiga tillsynsområde.
13. ILU:n är framför allt en intern process och det är de enskilda institutens ansvar att genomföra den på ett proportionellt och trovärdigt sätt. I enlighet med artikel 86 i CRD IV måste ILU:n stå i proportion till arten och omfattningen av institutets verksamhet samt dess komplexitet.
14. Principerna som är framtagna i den här vägledningen ska endast fungera som en utgångspunkt för tillsynsdialoger med kreditinstitut. De ska därför inte tolkas som att de heltäckande omfattar alla nödvändiga aspekter för att genomföra och använda en sund, effektiv och heltäckande ILU. Det är institutets ansvar att säkerställa att dess ILU förblir heltäckande och proportionell i förhållande till verksamhetens art, omfattning och komplexitet, med beaktande av att proportionaliteten inte ska tillämpas på ett sådant sätt att det undergräver ILU:ns effektivitet.

⁶ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 14.5.2014, s. 1).

2 Principer

Princip 1 – Ledningsorganet ansvarar för sund styrning av ILU:n

- (i) Med tanke på vilken viktig roll ILU:n spelar för institutet förväntas alla dess viktigaste beståndsdelar vara godkända av ledningsorganet. Detta bör återspeglas i ledningsorganets interna system för styrning, vilket är upprättat i enlighet med nationella regelverk och i linje med gällande unionsrätt och EBA-riktlinjer. Ledningsorganet, den högsta ledningen och relevanta kommittéer förväntas diskutera och ifrågasätta ILU:n på ett effektivt sätt.
- (ii) Ledningsorganet förväntas varje år ge sin bedömning av institutets likviditetstäckning, med stöd av resultat från ILU:n och all annan relevant information, genom att ta fram och underteckna en tydlig och koncis likviditetstäckningsbedömning.
- (iii) Ledningsorganet har det övergripande ansvaret för genomförandet av ILU:n, och förväntas godkänna ett ramverk för styrning av ILU där ansvarsområden fördelas på ett tydligt och transparent sätt med åtskillnad av funktioner. Ramverket för styrning förväntas innehålla ett tydligt tillvägagångssätt för regelbunden intern översyn och validering av ILU:n.

Ledningsorganet godkänner de viktigaste beståndsdelarna i ILU:n

15. Ledningsorganet förväntas ta fram och underteckna likviditetstäckningsbedömningen samt godkänna de viktigaste beståndsdelarna i ILU:n, t.ex.:
 - ramverket för styrning,
 - ramverket för intern dokumentation,
 - avgränsningen av vilka enheter som omfattas, processen för riskidentifiering samt det interna riskregistret och den interna risktaxonomin, vilka ska spegla väsentliga risker samt i vilken utsträckning dessa risker täcks med likviditet,
 - metoder för riskkvantifiering⁷, inklusive antaganden och parametrar för mätning av högnivårisker (t.ex. tidshorisont, konfidensnivåer⁸ och löptidsprofil), med stöd av tillförlitliga data och sunda system för sammanställning av data,

⁷ Vägledningen föreskriver inte en viss metod för riskkvantifiering. Detta förklaras mer detaljerat i avsnittet "Val av metod för riskkvantifiering" under princip 6.

⁸ Som i fallet med modellering av insättningar utan avtalad löptid.

- metoden som används för att bedöma likviditetstäckning (inklusive ramverket för stresstestning och en välformulerad definition av likviditetstäckning),
 - kvalitetssäkring av ILU:n, särskilt rörande viktiga underlag för likviditetstäckningsbedömningen (inklusive inrättandet av intern validering och dess roll, bruket av självbedömning enligt gällande regler, förordningar och tillsynsförväntningar, kontroller för att validera institutets data, stresstestresultat, tillämpade modeller m.m.).
16. Ledningsorganet består av en tillsynsfunktion och en ledningsfunktion, som kan utövas av ett organ eller två separata organ. Vilka av ILU:ns viktigaste beståndsdelar som godkänns av vilken funktion beror på institutets interna system för styrning. Detta tolkas av ECB i enlighet med nationella regelverk och i linje med unionsrätten och EBA:s riktlinjer.⁹

Intern översyn och validering

17. ILU:n ska vara föremål för regelbunden intern översyn. ECB förväntar sig att denna regelbundna interna översyn omfattar både kvalitativa och kvantitativa aspekter, inklusive bland annat användningen av ILU-resultat, ramverket för stresstestning, riskregistrering och förfarandet för sammanställning av data, inbegripet proportionella valideringsprocesser för interna metoder för riskkvantifiering.
18. I detta syfte förväntas institutet ha lämpliga riktlinjer och processer för intern översyn. Översynerna förväntas bli utförda på ett heltäckande sätt av de tre försvarslinjerna, som omfattar affärsområdena och de oberoende interna kontrollfunktionerna (riskhantering, efterlevnad och internrevision), i enlighet med deras respektive roller och ansvarsområden¹⁰.
19. ECB förväntar sig att en definierad process ska finnas på plats för att säkerställa att ILU:n proaktivt justeras efter väsentliga förändringar som inträffar, t.ex. inträde på nya marknader, tillhandahållande av nya tjänster eller produkter eller förändringar i gruppens¹¹ eller det finansiella konglomeratets struktur.
20. ILU-resultat och antaganden förväntas genomgå lämplig intern översyn som ska omfatta t.ex. likviditetsplanering, scenarier och riskkvantifiering. I vilken utsträckning denna utmaning förväntas bli kvantitativ eller kvalitativ beror på vilken typ av element som är föremål för bedömningen. Vid en sådan översyn bör tillbörlig hänsyn tas till de begränsningar och krav som följer av de

⁹ Se skäl 56 och punkt 7-9 i artikel 3.1 i CRD IV samt kapitel II i EBA:s riktlinjer för intern styrning (EBA/GL/2017/11).

¹⁰ De inblandade funktionernas respektive roller beskrivs i EBA:s riktlinjer för intern styrning (EBA/GL/2017/11) .

¹¹ För denna vägledning avser termen "institut" även grupper, konglomerat eller undergrupper, beroende på vad som är tillämpligt i enlighet med artikel 109 i CRD IV.

tillämpade metoderna, de underliggande antagandena samt de indata som används vid riskkvantifiering.

21. Syftet med översynen är att granska om interna processer samt valda metoder och antaganden har lett till korrekta resultat ("bakåttestning"¹²) och om de fortfarande är adekvata sett till den nuvarande situationen och den framtida utvecklingen. Resultatet av denna översyn förväntas genomgå en grundlig bedömning samt dokumenteras och rapporteras till den högsta ledningen och ledningsorganet. Om eventuella brister har konstaterats förväntas effektiva uppföljningsåtgärder leda till en snabb korrigerings av resultaten.

Likviditetstäckningsbedömning

22. I likviditetstäckningsbedömningen ger ledningsorganet sin bedömning av institutets likviditetsbehov och förklarar de främsta argumenten bakom bedömningen med stöd av information som ledningsorganet anser är relevant, däribland ILU-resultat. ECB anser att en sund likviditetstäckningsbedömning visar att ledningsorganet har en god förståelse av enhetens likviditetsbehov, dess främsta drivkrafter och sårbarheter, huvudsakliga indata och utdata för ILU:n, de parametrar och processer som underbygger ILU:n samt ILU:ns överensstämmelse med dess strategiska planer.
23. Institutet förväntas besluta om befogenheter att underteckna likviditetstäckningsbedömningen å ledningsorganets vägnar. Detta ska göras med hänsyn till nationella regelverk och gällande krav och riktlinjer från tillsynsmyndigheterna.¹³

Princip 2 – ILU:n är en integrerad del av det övergripande ramverket för riskhantering

- (i) Enligt artikel 86.1 i CRD IV förväntas institutet ha robusta strategier, riktlinjer, förfaranden och system för identifiering, mätning, hantering och övervakning av likviditetsrisker över lämpliga tidsperioder, inklusive intradag, för att säkerställa att instituten håller likviditetsbuffertar på adekvat nivå.¹⁴
- (ii) Förutom ett lämpligt kvantitativt ramverk för bedömning av likviditetstäckning behövs ett kvalitativt ramverk som säkerställer att likviditetstäckningen aktivt förvaltas. Detta innefattar att övervaka mätmetoder för likviditetstäckning för att identifiera och bedöma potentiella hot över lämpliga tidsperioder, inklusive

¹² Finansieringsplanen förväntas t.ex. genomgå bakåttestning i enlighet med kraven i EBA:s riktlinjer om harmoniserade definitioner och mallar för kreditinstitutens finansieringsplaner enligt rekommendation A4 i ESRB/2012/2.

¹³ I EBA:s riktlinjer för intern styrning (EBA/GL/2017/11) beskrivs mer detaljerat fördelningen av uppgifter och ansvarsområden mellan ledningsorganets kontrollfunktion och dess ledningsfunktion.

¹⁴ En beskrivning av koncepten interna likviditetsbuffertar och interna stabila finansieringskällor finns under princip 5.

intradag, i god tid och att dra praktiska slutsatser samt vidta förebyggande åtgärder för att säkerställa att lagstadgade och interna likviditetsbuffertar är tillräckliga.

- (iii) ILU:ns kvantitativa och kvalitativa aspekter förväntas vara konsekventa med varandra och med institutets affärsstrategi och riskaptit. ILU:n bör integreras i institutets verksamhet, beslutsfattande och riskhanteringsprocesser. ILU:n förväntas vara konsekvent och enhetlig i hela gruppen.
- (iv) Institutet förväntas upprätthålla en sund och effektiv övergripande ILU-arkitektur och dokumentation av interaktionen mellan ILU:ns beståndsdelar och integreringen av ILU:n i institutets generella ramverk för riskhantering.
- (v) ILU:n förväntas stödja strategiskt beslutsfattande och samtidigt vara operativt inriktad på att säkerställa att institutet fortlöpande upprätthåller en tillräcklig likviditet, och på så sätt uppmuntra en bra balans mellan risker och belöningar. Alla metoder och processer som institutet använder för att styra sin likviditet, som en del av den operativa eller strategiska processen för likviditetsförvaltning, förväntas godkännas, granskas nogga och införlivas i ILU:n och dess dokumentation.

ILU:n som en integrerad del av ett instituts ramverk för riskhantering

- 24. I syfte att värdera och upprätthålla tillräckligt likviditet för att täcka institutets risker¹⁵ förväntas interna processer och arrangemang säkerställa att en kvantitativ analys av risker, som speglas i ILU:n, integreras i alla väsentliga affärsaktiviteter och beslut.
- 25. Integrationen kan åstadkommas genom att ILU:n används t.ex. i den strategiska planeringsprocessen på gruppnivå eller i övervakningen av indikatorer för likviditetstäckning för att identifiera och bedöma potentiella hot i god tid. Andra exempel är att ILU:n används till att dra praktiska slutsatser och vidta förebyggande åtgärder, till att fastställa likviditetsallokering och till att säkerställa den kontinuerliga effektiviteten i ramen för riskaptit (RAF).
- 26. ILU-baserade riskjusterade resultatindikatorer¹⁶ ska användas i processen för beslutsfattande och t.ex. när rörliga ersättningar fastställs eller när verksamhet och risker diskuteras på alla nivåer i institutet, inklusive bl.a. i kommittéer för tillgångs- och skuldförvaltning, riskkommittéer och ledningsorganets sammanträden.

¹⁵ Generella förväntningar rörande ILU:ns kvantitativa del presenteras under princip 3.

¹⁶ Exempel på sådana indikatorer finns i *EBA Guidelines on sound remuneration policies under Articles 74(3) and 75(2) of Directive 2013/36/EU and disclosures under Article 450 of Regulation (EU) No 575/2013 (EBA/GL/2015/22)*.

Övergripande ILU-arkitektur

27. Ledningsorganet är ansvarigt för att upprätthålla en sund och effektiv övergripande ILU-arkitektur, som säkerställer att de olika beståndsdelarna i ILU:n passar ihop väl och att ILU:n är en integrerad del av institutets övergripande ramverk för riskhantering. Institutet förväntas ha en tydlig bild av hur dessa beståndsdelar konstant integreras i en effektiv övergripande process som gör det möjligt för institutet att upprätthålla likviditetstäckningen över tid.
28. Institutet förväntas därför, som en del av ILU-dokumentationen, upprätthålla en beskrivning av den övergripande ILU-arkitekturen. Beskrivningen bör t.ex. inkludera en översikt av de viktigaste beståndsdelarna i ILU:n och hur de fungerar tillsammans samt förklara hur ILU:n är integrerad i institutets funktionssätt och hur resultaten därav används av institutet. Den här beskrivningen av ILU-arkitekturen förväntas förklara högnivåstrukturen på ILU:n, hur resultaten därav används i beslutsfattande samt förklara kopplingarna mellan t.ex. affärs- och riskstrategier, finansieringsplaner, processer för riskidentifiering, meddelandet om riskaptit, limitsystem, metoder för riskkvantifiering, stresstestprogrammet och ledningsrapporteringen.

Ledningsrapportering

29. ILU:n är en pågående process. Institutet förväntas integrera resultat från ILU:er (t.ex. hur väsentliga risker, nyckelindikatorer osv. utvecklas) i sin interna rapportering till olika ledningsnivåer med lämpliga intervall. Rapportering till ledningsorganet förväntas ske minst en gång per kvartal, men beroende på institutets storlek, komplexitet, affärsmodell och typer av risker kan rapporteringen behöva vara mer frekvent för att säkerställa att ledningsåtgärder vidtas i god tid. Detta bör göras särskilt med tanke på potentiellt snabba förändringar i likviditet och finansieringssituation samt den omedelbara effekten som en otillräcklig likviditetsposition kan ha på ett instituts kontinuitet.

ILU:n och ramen för riskaptit¹⁷

30. Institutets ram för riskaptit förväntas formalisera interaktionen mellan ramen för riskaptit och andra strategiska processer, t.ex. IKU:n, ILU:n, återhämtningsplanen och ramverket för ersättning, i enlighet med SSM-utlåtandet om styrning och riskaptit. En välutvecklad ram för riskaptit, som har formulerats genom meddelandet om riskaptit, bör vara nära sammankopplad med ILU:n och en hörnsten för sund hantering av risker och likviditet.
31. I detta meddelande förväntas institutet klart och tydligt beskriva hur det, i linje med sin affärsstrategi, ser på riskerna och vilka riskåtgärder det avser att vidta

¹⁷ Ytterligare förklaringar och vägledning finns i *SSM-utlåtande om styrning och riskaptit*, ECB, juni 2016, och i *Principles for An Effective Risk Appetite Framework*, Financial Stability Board, november 2013.

för att bemöta detta. Meddelandet ska framför allt innehålla motiveringar till att vissa typer av risk, produkter eller regioner accepteras eller undviks. Institutet förväntas även utöka övervakningen av likviditetsrisker till andra mätmetoder som inte är lagstadgade samt välja diversifierade mätmetoder som står i proportion till dess affärsmodell och riskprofil.

32. Institutets generella riskprofil bör i slutänden begränsas och styras av den gruppomfattande ramen för riskaptit och dess genomförande. Ramen för riskaptit är dessutom ett avgörande element i institutets process för utveckling och genomförande av strategin. De risker som tagits visavi institutets likviditetstäckning och strategiska mål knyts på ett strukturerat sätt samman genom ramen för riskaptit. Som en del av ramen för riskaptit förväntas institutet fastställa och ta hänsyn till sina ledningsbuffertar.
33. Institutet bör tydligt formulera hur genomförandet och övervakningen av strategi och riskaptit stöds av ILU:n samt hur detta i praktiken möjliggör efterlevnad av de riskbegränsningar som fastställs i meddelandet om riskaptit. I syfte att underlätta en sund och effektiv riskhantering förväntas institutet använda ILU-resultat när det skapar ett effektivt system för övervakning och rapportering av risker samt ett tillräckligt detaljerat limitsystem (inklusive effektiva eskaleringsförfaranden) som fastställer specifika begränsningar för t.ex. individuella risker, delrisker, enheter och affärsområden i enlighet med gruppens meddelande om riskaptit.
34. Institutet förväntas ha en riktlinje för användningen av offentliga finansieringskällor.¹⁸ Riktlinjerna bör göra åtskillnad mellan användningen av sådana källor under vanliga arbetsförhållanden och under stressperioder. De ska uttryckligen beaktas i riskaptiten (tidsram och belopp) och i likviditetstäckningsbedömningar. Den faktiska och den potentiella framtida användningen av sådana källor bör övervakas. Granskningen ska utföras på alla väsentliga valutor. För att kvantifiera både tidsramen och beloppet för en potentiell framtida användning av sådana källor bör stresstester användas.

Konsekvens mellan ILU:er och återhämtningsplaner

35. Syftet med en återhämtningsplan är att ange vilka åtgärder som institutet ska vidta för att återställa sin finansiella ställning om denna försämras kraftigt. Otillräcklig likviditet är ett av de främsta hoten mot verksamhetens fortlevnad eller bärkraft, och ILU:n och återhämtningsplanen förväntas därför ingå i samma kontinuerliga riskhantering. ILU:n syftar till att säkerställa ett institutets fortlevnad (inom ramen för dess strategi och önskade affärsmodell), medan däremot återhämtningsplanerna anger åtgärder (inbegripet extraordinära

¹⁸ I EBA:s riktlinjer om harmoniserade definitioner och mallar för kreditinstitutens finansieringsplaner enligt rekommendation A4 i ESRB:s rekommendation ESRB/2012/2 (EBA/GL/2014/04) definieras offentliga finansieringskällor som "finansieringskällor som direkt eller indirekt kommer från den offentliga sektorn. I detta ingår medel- och långfristiga program för repofinansiering, finansieringsprogram med kreditgarantier och program med kreditgarantier för att stötta den reala ekonomin." (Detta inbegriper t.ex. ECB:s långfristiga refinansieringstransaktioner, LTRO.)

åtgärder) för att återställa institutets finansiella ställning om denna försämras kraftigt.

36. Institutet förväntas därför säkerställa konsekvens och enhetlighet mellan å ena sidan ILU:n och å andra sidan återhämtningsplaner och återhämtningsarrangemang (t.ex. tröskelvärden för tidiga varningssignaler, återhämtningsindikatorer, eskaleringsförfaranden och potentiella ledningsåtgärder¹⁹). Potentiella ledningsåtgärder i ILU:n vilka innebär väsentlig påverkan bör dessutom utan dröjsmål återspeglas i återhämtningsplanen och vice versa, så att processer och uppgifter i relaterade handlingar är konsekventa och uppdaterade.

Konsekvens och enhetlighet inom grupper

37. ILU:n förväntas säkerställa likviditetstäckningen på relevanta konsolideringsnivåer och för gruppens tillämpliga enheter, enligt kraven i artikel 109 i CRD IV. För att effektivt kunna värdera och upprätthålla likviditetstäckningen över olika enheter behöver de strategier, processer för riskhantering, beslutsfattande samt de metoder och antaganden som tillämpas när likviditet och finansiering kvantifieras vara enhetliga inom hela det relevanta området.
38. I de fall då nationella ILU-relaterade bestämmelser eller vägledningar avviker för vissa enheter eller undergrupper, kan avvikande metoder i viss mån behöva tillämpas för genomförandet på dessa grupp- eller undergruppsnivåer. Institutet förväntas emellertid säkerställa att detta inte äventyrar ILU:ns effektivitet och konsekvens på varje relevant nivå, med särskilt fokus på gruppnivån.
39. Vid gränsöverskridande transaktioner med stora skillnader i lokala likviditetskrav (riskhantering) förväntas ILU:n på den högsta konsolideringsnivån klargöra vilka lokala skillnader i regelverk som är relevanta. Sådana skillnader i regelverk förväntas generellt sett endast påverka detaljer i genomförandet, t.ex. stresstestparametrar, godkännande, rapportering osv., och inte enhetligheten i det allmänna tillvägagångssättet i ILU:n. Institutet förväntas också bedöma eventuella hinder mot att överföra likviditet på ett konservativt och ansvarsfullt sätt, och ta hänsyn till dem i ILU:n.

Exempel 2.1 Riskjusterad resultatmätning

En bank införlivar likviditetskostnader, vinster och risker i den interna prissättningen, prissättningssystemet för överföring av medel, resultatmätningen och förfarandena för godkännande av nya produkter för all betydande affärsverksamhet (både i och

¹⁹ Där det finns skillnader i de principer som underbygger ILU:n och återhämtningsplaneringen kan emellertid de tänkta ledningsåtgärderna vara annorlunda.

utanför balansräkningen), och anpassar därigenom de enskilda affärsområdenas incitament för risktagande till de likviditetsrisksexponeringar som deras verksamhet ger upphov till för institutet som helhet.

Detta ska stödjas med implementering av ett ramverk för sund ILU-styrning och arkitektur enligt beskrivning under princip 1.

Exempel 2.2

Konsekvens mellan ILU:n och återhämtningsplanen

För att säkerställa den övergripande konsekvensen mellan återhämtnings- och ILU-arrangemang förväntas institut vara konsekventa inom hela cykeln av potentiella likviditetspåverkningar och motsvarande ledningsåtgärder i sina ILU:n och återhämtningsplaner. Detta innebär, mer specifikt, att likviditetsindikatorer som används i återhämtningsplanen för att identifiera betydande faktiska och sannolika framtida försämringar av likviditetens kvantitet och kvalitet konsekvent tas i beaktande i ILU:n. Mer specifikt förväntas att likviditetsnivåerna under normala omständigheter förvaltas via ILU:n på ett sådant sätt att de håller sig över tröskelvärdena för likviditetsindikatorer²⁰ i återhämtningsplanen med en ansvarsfull marginal.

På samma sätt förväntas även ledningsåtgärderna i ILU:n och återhämtningsplanen vara konsekventa. Skulle ett institut ta med likartade åtgärder i sin återhämtningsplan och sin ILU kan detta leda till att återhämtningsalternativens effektivitet överskattas när den totala återhämtningskapaciteten beräknas, om vissa av alternativen redan har använts inom ramen för ILU:n. För att undvika överlappning mellan återhämtningsalternativ och ILU:ns ledningsåtgärder, med eventuell "dubbelräkning" som följd, förväntas därför väsentliga ledningsåtgärder inom ramen för ILU:n utan dröjsmål återspeglas i en ny bedömning av genomförbarhet och effektivitet för återhämtningsplanens olika återhämtningsalternativ.²¹

Ett instituts förmåga att skaffa fram finansiering i en återhämtningsssituation kan exempelvis i hög grad påverkas av om institutet redan har skaffat fram finansiering inom ramen för sin ILU i en situation som inte omfattas av återhämtningsplanen i fråga. Detta skulle kunna påverka vilka typer och volymer av extra finansiering som skulle kunna skaffas fram samt specifikationen av emissionsvillkor.

En annan koppling mellan ILU:er och återhämtningsplaner är omvänd stresstestning. Institutet förväntas använda detta instrument som en del av sina ILU:er för att bedöma vilka scenarier som skulle försätta dem i en situation som hotar deras förmåga att följa sin önskade affärsmodell (och därmed deras ILU-mål). För upprättande av återhämtningsplaner gäller att "omvända stresstester bör övervägas som en utgångspunkt för att utveckla scenarier som bör vara endast 'nära obestånd'";

²⁰ Mer detaljerad information finns i EBA:s riktlinjer om minimiförteckningen över kvantitativa och kvalitativa indikatorer för återhämtningsplaner (EBA/GL/2015/02).

²¹ Se även ECB:s "Report on recovery plans", juli 2018, för mer detaljerad information.

d.v.s. de skulle leda till att institutets eller gruppens affärsmodell blir ohållbar om återhämtningsåtgärder inte genomförs framgångsrikt”.²² I såväl ILU:er som återhämtningsplaner ska dessutom scenarierna baseras på händelser som är av särskild relevans för instituten och avser deras huvudsakliga sårbarheter.

Princip 3 – ILU:n bidrar fundamentalt till institutets fortlevnad genom att säkerställa dess likviditetstäckning ur olika perspektiv

- (i) ILU:n spelar en viktig roll för institutets fortlevnad genom att säkerställa en tillräcklig likviditets- och finansieringsposition. För att säkerställa detta förväntas institutet genomföra en proportionell ILU som är ansvarsfull och konservativ och som integrerar två kompletterande interna perspektiv.
- (ii) Institutet förväntas implementera ett ekonomiskt perspektiv, under vilket institutet ska identifiera och kvantifiera alla väsentliga risker som kan ha en negativ påverkan på dess interna likviditetsposition.
- (iii) Under det ekonomiska perspektivet förväntas institutet säkerställa att alla risker som kan påverka likviditetspositionen i tillräcklig utsträckning täcks av intern likviditet i linje med dess interna likviditetstäckningskoncept. Detta innefattar bedömning av ett trovärdigt grundscenario och lämpliga, institutspecifika negativa scenarier, i enlighet med den fleråriga likviditets- och finansieringsplaneringen och i linje med institutets övergripande planeringsmål.
- (iv) Institutet förväntas använda ett normativt perspektiv, som är en bedömning av institutets förmåga att uppfylla alla likviditetsrelaterade lagstiftnings- och tillsynskrav samt att fortlöpande hantera andra externa finansiella begränsningar på medellång sikt.
- (v) Institutet förväntas ha en formell likviditetsberedskapsplan i vilken tydliga åtgärder för att bemöta likviditetssvårigheter i stressituationer fastställs. Likviditetsberedskapsplanen förväntas bemöta de risker som identifierats i institutets ILU och fastställa relationen till dess återhämtningsplan.

Mål: att bidra till institutets fortlevnad

- 40. Målet med ILU:n är att bidra till institutets fortlevnad ur ett likviditetsperspektiv genom att säkerställa att det har tillräcklig likviditet för att uppfylla skyldigheter när de förfaller, klara av de risker som det är exponerat för och följa en hållbar strategi, även under en längre period av negativ utveckling. Institutet förväntas reflektera detta fortlevnadsmål i ramen för riskaptit (så som specificeras under princip 2) och använda ILU-ramverket till att omvärdera riskaptit och

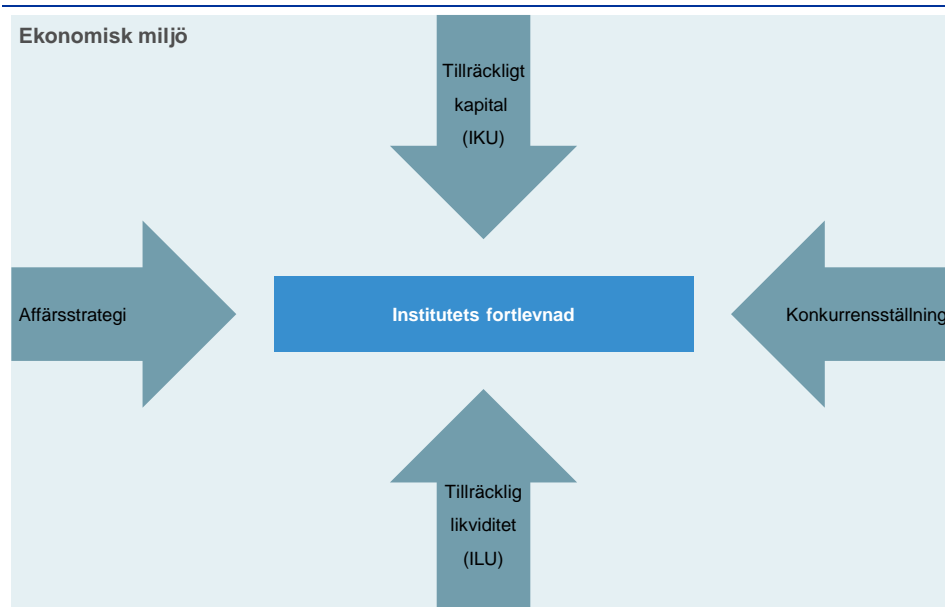
²² Se punkt 11 i EBA:s riktlinjer om olika scenarier som ska användas i återhämtningsplaner (EBA/GL/2014/06).

toleranströsklar inom dess generella likviditetsbegränsningar, med hänsyn till institutets riskprofil och sårbarheter.

41. Inom dessa likviditetsbegränsningar förväntas institutet bedöma och definiera²³ ledningsbuffertar som överskrider lagstiftningens och tillsynsmyndigheternas minimikrav²⁴ samt det interna likviditetsbehov som gör det möjligt för institutet att följa sin strategi på ett hållbart sätt. När institutet upprättar tillräckliga ledningsbuffertar på kort sikt förväntas institutet ta hänsyn till t.ex. marknadens, investerarens och motparters förväntningar samt affärsmodellens beroende av förmågan att betala ut bonusar, utdelningar och utbetalningar avseende primärkapitaltillskott. Förutom sådana externa begränsningar förväntas ledningsbuffertarna t.ex. minska osäkerheter kring projektioner för likviditetskvoter (och eventuella fluktuationer i dessa), spegla institutets riskkapit och möjliggöra viss flexibilitet i dess affärsbeslut.

Bild 1

ILU:n bidrar till institutets fortlevnad

Bilder och dimensioner är enbart avsedda för illustration.

Ekonomiskt internt perspektiv

42. Institutet förväntas hantera sin likviditetstäckning ur ekonomiskt perspektiv genom att säkerställa att dess risker och förväntade utflöden är täckta på

²³ I denna vägledning avser inte ledningsbuffertar den tillgängliga likviditeten ("utrymmet"). I stället återspeglar de vilken likviditet som institutet anser sig behöva för att följa sin affärsmodell på ett hållbart sätt.

²⁴ Konceptet med ledningsbuffertar innebär inte att nya krav på minimilikviditet fastställs utöver de befintliga miniminivåerna i lagstiftningen. Det förväntas visserligen att ledningsbuffertarna generellt sett ska vara större än noll, men i teorin skulle ett institut också kunna argumentera för att, beroende på det bedömda scenariot, en ledningsbuffert inte behövs för att institutet ska kunna följa sin affärsmodell på ett hållbart sätt.

lämpligt sätt av intern likviditet, med hänsyn till förväntningarna under princip 5. Ekonomisk likviditetstäckning kräver att institutets interna likviditet är tillräcklig för att fortlöpande täcka riskerna och de förväntade utflödena samt stödja dess strategi. Under det här perspektivet förväntas institutets bedömning täcka alla de risker som kan ha en väsentlig påverkan på dess likviditetsposition, i beaktande av kassaflöden och det tillämpliga likviditetsvärdet för likvida tillgångar. Institutet förväntas hantera ekonomiska risker och på lämpligt sätt bedöma dem i sitt stresstestprogram och sin övervakning av likviditetstäckningen.

43. Institutet förväntas använda sina egna processer och metoder för att identifiera, kvantifiera och tillhandahålla intern likviditet för förväntade och oväntade utflöden som det kan drabbas av, med hänsyn till proportionalitetsprincipen. Institutet förväntas genomföra en riskkvantifiering för en viss tidpunkt utifrån situationen på referensdatumet. Detta ska kompletteras med en framåtblickande utvärdering av likviditetstäckning på medellång sikt som tar hänsyn till framtida utvecklingar, såsom förändringar i den externa miljön. Institutet ska för detta ändamål beskriva minst tre år för finansieringspositionen och en lämplig tidshorisont för likviditetspositionen.
44. Därför förväntas institutet, förutom att bedöma den tillgängliga likviditeten mot likviditetsbehov i den löpande verksamheten och finansieringsplanering ur ett grundscenari, också beakta negativa scenarier.²⁵ I förekommande fall förväntas de antaganden som används vara konsekventa med återhämtningsplanen.
45. Institutet förväntas använda resultaten och mätmetoderna från bedömningen av ekonomisk likviditetstäckning i sin strategiska och operativa förvaltning, när det granskar riskkapitalen i samverkan med klienter (förhindra nya avtal, genomdriva återbetalningar på kontraktsdatumet utan refinansiering osv.) och marknader (blyxförsäljningar och andra åtgärder som påverkar marknadens uppfattning när de utförs) samt vid granskning av affärstrategierna. Utöver en ansvarsfull definition av interna likviditetsbuffertar²⁶ och en riskkvantifiering förväntas institutet lägga fram ett ekonomiskt likviditetstäckningskoncept som möjliggör fortsatt ekonomisk bärkraft och fullföljande av institutets strategi. Detta innefattar ledningsprocesser för att i god tid identifiera behovet av åtgärder för att hantera en uppkommen brist på intern likviditet och för att vidta effektiva åtgärder (t.ex. öka likviditetsbuffertar, ändra kassaflödesprofilen).

Normativt internt perspektiv

46. Det normativa perspektivet är en flerårig bedömning av institutets förmåga att uppfylla alla likviditetsrelaterade (kvantitativa) krav från lagstiftning och

²⁵ Allvaret i dessa negativa scenarier diskuteras vidare under princip 7.

²⁶ Förväntningar rörande de interna likviditetsbuffertarna presenteras under princip 5.

tillsynsmyndigheter samt att kontinuerligt hantera andra externa finansiella begränsningar.

47. Det normativa perspektivet förväntas ta hänsyn till alla aspekter som kan påverka relevanta lagstadgade relationer, inklusive inflöden, utflöden och likviditetsbuffertar, under planeringsperioden. Även om resultaten av det normativa perspektivet uttrycks i lagstadgade mätmetoder är det därför inte begränsat av de antaganden som underbygger beräkningen av pelare 1-relationerna. När institutet bedömer sin likviditetstäckning under det normativa perspektivet förväntas det ta hänsyn till de antaganden som det använder under det ekonomiska perspektivet vid beräkningen av pelare 1-relationen²⁷, som förklaras i exempel 3.1.
48. Institutet förväntas upprätthålla en robust, uppdaterad likviditets- och finansieringsplan som är kompatibel med dess strategier, riskaptit och likviditetsresurser. Likviditets- och finansieringsplanen ska bestå av grundscenariot och negativa scenarier samt omfatta en tidshorisont om minst tre år framåt i tiden²⁸ för finansieringspositionen²⁹ samt en lämplig tidshorisont för likviditetspositionen. När sådana projektioner utarbetas förväntas institutet redogöra för det ekonomiska läge som återspeglas i det ekonomiska perspektivet. Institutet förväntas också ta hänsyn till kommande förändringar i lagstiftning, regelverk och redovisningsramverk³⁰ och fatta välgrundade och motiverade beslut om hur dessa ska införlivas i likviditets- och finansieringsplaneringen.
49. För att institutet ska kunna bedöma den förväntade utvecklingen av viktiga normativa och ekonomiska interna mätmetoder i samband med att förväntningarna om fortsatt affärsverksamhet utvecklas negativt, behöver det bedöma nivån på dessa mätmetoder under negativa omständigheter mot interna tröskelvärden som definieras i meddelandet om riskaptit. Det innebär inte att institutet behöver uppfylla likviditetstäckningskvoten (LCR) under allvarliga stressförhållanden. Däremot förväntas institutet även presentera ett koncept som möjliggör fortsatt bärkraft och fullföljande av institutets strategi, t.ex. genom att vidta åtgärder (förändring av likviditetsprofil) som ett resultat av institutets projektioner. Detta innebär också att institutet förväntas övervaka den potentiella nedgången i likviditetstäckningskvoten (LCR) under sådana förhållanden och sammankoppla den med riskaptit, likviditetsberedskapsplan (LCP) och återhämtningsplan.

²⁷ Samma logik tillämpas vid beräkningen av relationer som har införts av den behöriga myndigheten som ett led i ÖUP-beslut (t.ex. den lägsta överlevnadsperioden).

²⁸ Det är institutens eget ansvar att välja en lämplig planeringshorisont – minimihorisonten för en detaljerad finansieringsplan förväntas vara tre år. I sin strategiska planering förväntas institutet även på ett proportionellt sätt ta hänsyn till utvecklingar bortom denna minimihorisont, om de har väsentlig påverkan.

²⁹ Likviditets- och finansieringsplanerna kan även integreras till ett enda dokument.

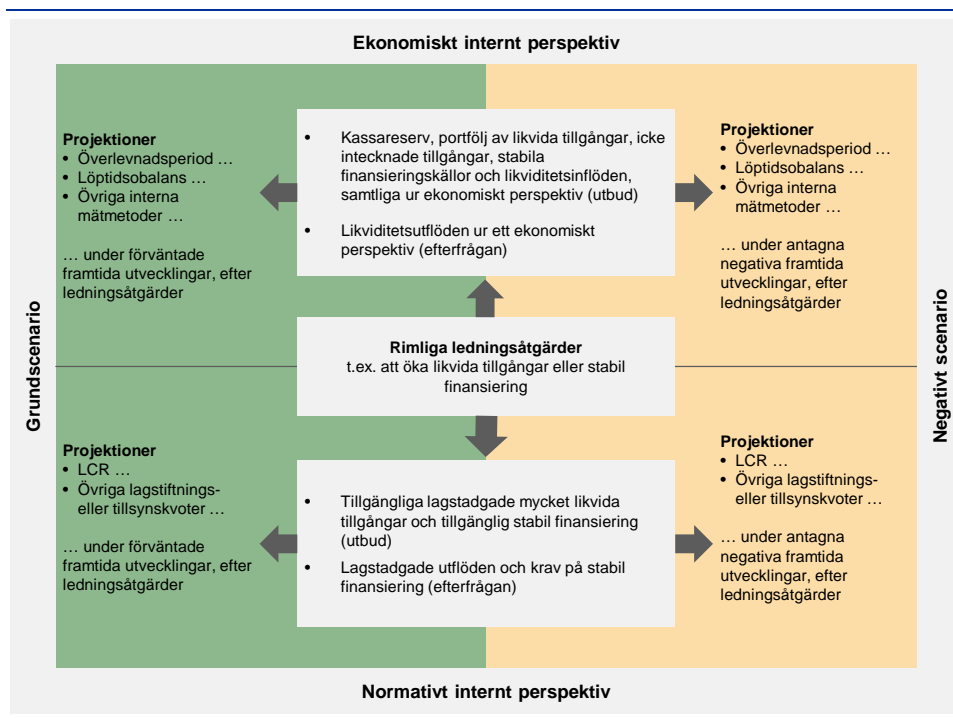
³⁰ Beroende på sannolikhet för och potentiella effekter av enskilda förändringar kan institutet behandla dem på olika sätt. Vissa förändringar kan t.ex. verka mycket osannolika, men skulle ha en så enorm effekt att institutet ändå förväntas utarbeta åtgärdsplaner. Andra mer sannolika rättsliga förändringar ska däremot beaktas i själva likviditets- och finansieringsplanen. Ett exempel är implementeringen av den stabila nettofinansieringskvoten.

Interaktion mellan det ekonomiska och det normativa perspektivet

50. Bild 2 ger en översikt över de aspekter, åtgärder och resultat som ska beaktas under det ekonomiska och normativa perspektivet för bedömningen av både likviditets- och finansieringsposition. Trots att beräkningen av projektionerna under det normativa perspektivet automatiskt följer pelare 1-bestämmelser förväntas institutet ändå göra en intern bedömning av de använda scenarierna och deras effekter på prognostiserade siffror från pelare 1 och 2. Under det ekonomiska perspektivet förväntas institutet även välja lämpliga scenarier och fastställa effekten på respektive projektion. Dessutom förväntas institutet, under det ekonomiska perspektivet, fastställa lämpliga antaganden om och mått på utbud, efterfrågan och överskottsrelaterade beräkningsmetoder. Skillnaderna i de metoder, åtgärder och antaganden som tillämpas kan göra att bedömningen ger väldigt olika resultat mellan de två perspektiven, även om samma scenario tillämpas.
51. Det gäller även ledningsåtgärder som beaktar likviditets- eller finansieringsplanering under de två perspektiven. Sådana skillnader kan dessutom uppstå inom samma perspektiv, beroende på det bedömda scenariot. Bild 2 visar att samma ledningsåtgärder kan ha väsentligt olika effekter, beroende på det beaktade perspektivet och scenariot. Institutet förväntas beakta detta i sin likviditets- och finansieringsplanering samt säkerställa att ledningsåtgärderna under de olika perspektiven är konsekventa med varandra.

Bild 2

Olika ledningsåtgärder ger olika effekter, beroende på det beaktade perspektivet och scenariot – illustrativt exempel

Bilder och dimensioner är enbart avsedda för illustration.

52. Om institutet tar med antaganden om ledningsåtgärder i sin likviditets- och finansieringsplan förväntas det bedöma genomförbarheten och den förväntade effekten av sådana åtgärder under respektive scenario, och vara transparent angående den kvantitativa effekten av varje åtgärd på de prognostiserade siffrorna.
53. Det ekonomiska och det normativa perspektivet förväntas bygga på varandra och integreras i alla väsentliga affärsmässiga verksamheter och beslut enligt beskrivningen under princip 2.
54. Förutom att mäta den aktuella förmågan att uppfylla likviditetsförpliktelser förväntas institutet ha en tydlig och koncis plan för hur det ska agera när det uppstår (oväntade) svårigheter med att uppfylla skyldigheter när de förfaller. ILU:n förväntas därför innehålla detaljerad information om likviditetsberedskapsåtgärder (i form av en likviditetsberedskapsplan) som kan vidtas, inklusive en bedömning av den potentiella beredskapslikviditeten som kan genereras under stress, tiden det tar för åtgärderna att utföras, eventuella negativa effekter (på resultaträkning, rykte, bärkraft i affärsmodell m.m.) och sannolikheten för att åtgärderna slutförs i stressituationer. Sådana likviditetsberedskapsåtgärder förväntas vara konsekventa med riskerna identifierade och kvantifierade i ILU:n. Institutet förväntas (i sin ILU-arkitektur) klargöra relationen mellan likviditetsberedskapsplanen och likviditetsdelen av återhämtningsplanen samt hur de relaterar till riskerna som identifieras löpande enligt beskrivningen ovan och i stressituationer.

Exempel 3.1

Det ekonomiska perspektivet påverkar det normativa perspektivet

Under det ekonomiska perspektivet ska institutet bedöma utflöden från olika typer av produkter som använder dess interna metoder.

Under det ekonomiska perspektivet har t.ex. institutet en heltäckande metod för att identifiera insättningar från allmänheten med högre utflödesnivåer ("mindre stabila insättningar från allmänheten") samt beräkna de olika utflödesnivåerna³¹.

Dessa utfall används i beräkningen av likviditetsbuffertar under det ekonomiska perspektivet. Informationen används dessutom för att kvantifiera utflödesnivån på 30 dagar under det normativa perspektivet. På det sättet använder institutet all tillgänglig information från det ekonomiska perspektivet vid beräkning av likviditetstäckningskvoten (LCR).

³¹ Som omfattas av artikel 25.2 och 25.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

Princip 4 – Alla väsentliga risker identifieras och beaktas i ILU:n

- (i) Institutet ansvarar för att implementera en regelbunden process för att identifiera alla väsentliga risker som det är eller kan bli exponerat för under det ekonomiska och normativa perspektivet. Alla risker som identifieras som väsentliga bör tas upp i alla delar av ILU:n enligt en internt definierad risktaxonomi.
- (ii) Med hjälp av en heltäckande metod som inkluderar alla relevanta juridiska enheter, affärsområden och exponeringar förväntas institutet åtminstone årligen identifiera risker som är väsentliga, och då använda sin egen interna definition av väsentlig. Processen för riskidentifiering förväntas resultera i ett heltäckande internt riskregister.
- (iii) Vad gäller finansiella och icke-finansiella ägarintressen, dotterbolag och andra närstående enheter förväntas institutet identifiera de betydande underliggande risker som det är eller kan bli exponerat för och beakta dem i sin ILU.
- (iv) Institut ska för samtliga risker som identifieras som väsentliga antingen täcka risken med tillräcklig likviditet eller i dokumentation motivera varför likviditet inte behöver avsättas.

Process för riskidentifiering

- 55. Institutet förväntas implementera en regelbunden process för att identifiera alla väsentliga risker och föra in dem i ett heltäckande internt riskregister. Med hjälp av sin interna definition av väsentlig förväntas det säkerställa att riskregistret hålls uppdaterat. Förutom regelbundna uppdateringar (åtminstone en gång per år) förväntas institutet justera riskregistret när det inte längre speglar de väsentliga riskerna, t.ex. för att en ny produkt har lanserats eller vissa affärsaktiviteter har utökats.
- 56. Riskidentifieringen förväntas vara heltäckande och beakta både de normativa och ekonomiska perspektiven. Förutom befintliga risker förväntas institutet att i sina framåtblickande utvärderingar av likviditetstäckning beakta alla risker, och alla koncentrationer inom och mellan dessa risker³², som kan uppstå på grund av att institutet följer sina strategier eller på grund av relevanta förändringar i verksamhetsmiljön.
- 57. I processen för riskidentifiering förväntas institutet använda en "bruttometod", dvs. inte beakta specifika tekniker som har upprättats för att minska de

³² Detta avser koncentrationer inom och mellan olika risker.

underliggande riskerna. Institutet förväntas sedan bedöma effektiviteten i dessa riskminskande åtgärder³³.

58. I linje med EBA:s riktlinjer om gränser för exponering mot skuggbanksenheter (EBA/GL/2015/20) förväntas institutet som del av riskidentifieringen identifiera sina exponeringar mot skuggbanksenheter, alla potentiella risker som uppstår till följd av dessa exponeringar samt riskernas potentiella inverkan.
59. Ledningsorganet ansvarar för att besluta vilka risktyper som ska anses väsentliga och vilka väsentliga risker som ska täckas med likviditet. Detta innefattar en motivering av varför en viss risk som institutet är exponerat för inte anses väsentlig.

Riskregister

60. När institutet fastställer sitt interna riskregister ansvarar det också för att definiera sin egen interna risktaxonomi. Det förväntas att institutet inte bara följer en lagstadgad risktaxonomi.
61. I riskregistret förväntas institutet beakta de underliggande risker (om dessa är väsentliga) som uppstår ur dess finansiella och icke-finansiella ägarintressen, dotterbolag och andra närstående enheter (t.ex. risker inom gruppen, anseenderisker och operationella risker, risker som härstammar från garantiförklaringar osv.).
62. Institutet förväntas på ett proportionellt sätt se bortom ägarintresserisker och identifiera, förstå och kvantifiera väsentliga underliggande risker samt beakta dem i sin interna risktaxonomi, oavsett om de berörda enheterna finns inom tillsynsområdet. Djupet i analysen av de underliggande riskerna förväntas överensstämma med affärsverksamheten och riskhanteringsmetoden.
63. Institutet förväntas se över alla relevanta produkter, klienter och kontrakt (utlösande faktorer) ur ett löptids- och beteendeperspektiv för de olika beaktade tidsperioderna, inklusive intradag. Sådana risker kan, t.ex., ha sin grund i ökade utflöden, minskade inflöden eller ett minskat likviditetsvärde för likvida tillgångar. I detta sammanhang ska både poster i och utanför balansräkningen beaktas, inklusive effekter på beredskapslikviditet av begärda säkerheter och på marginalsäkerheter som beror på utvecklingen på marknaden eller en minskning av den egna kreditvärdigheten (inklusive frivilliga återköp av egen skuld för att säkerställa marknadstillträde i framtiden).
64. Ett exempel är innovativa finansieringsinstrument med köpoptioner som ändrar löptiden för finansieringsbehovet (inte begränsat till s.k. evergreen-insättningar (ej tidbegränsade) och repor) som ska fastställas och innefattas som en källa till en möjlig beredskapslikviditetsrisk. Ett annat exempel är swappar som kan

³³ Den här förklarade "bruttometoden" avser processen för riskidentifiering. Institutet förväntas inte bortse från riskminskande åtgärder när de fastställer hur mycket likviditet de behöver för att täcka sina risker.

påverka storleken och sammansättningen av lagret av likvida tillgångar. Alla potentiella risker som kan komma att uppstå vid en sådan transaktion förväntas identifieras tydligt och inkluderas i uppsättningen med riskindikationer.

65. Vad gäller gränsöverskridande aktiviteter förväntas ILU:n innehålla en bedömning av hinder mot överföringen av likviditet mellan juridiska enheter, länder och valutor, samt kvantifiera effekten av sådana hinder på tillgången till likviditet i hela gruppen.
66. ILU:n förväntas säkerställa en sund process för att fastställa och övervaka de valutor som anses väsentliga för likviditets- eller finansieringsrisk. Institutet förväntas tydligt identifiera alla väsentliga risker, inklusive de som kommer från gränsöverskridande aktiviteter som leder till likviditets- eller finansieringsrisk (delvis) i en annan valuta än den för motsvarande buffertar för likvida tillgångar. Sådana risker bör kvantifieras i ILU:n både under normala villkor (balansräkningspositioner och valutaskillnader) och i stressituationer (likviditetsvärde för likvida tillgångar i utländska valutor kontra ett stressscenario med nettoutflöden i utländsk valuta) för alla valutor som anses vara väsentliga.

Princip 5 – De interna likviditetsbuffertarna är av hög kvalitet och tydligt definierade och de interna stabila finansieringskällorna är tydligt definierade

- (i) Institutet förväntas definiera, värdera och upprätthålla interna likviditetsbuffertar och stabila finansieringskällor under det ekonomiska perspektivet. Definitionen av interna likviditetsbuffertar ska vara konsekvent med institutets ekonomiska likviditetstäckningskoncept och interna riskkvantifiering³⁴.
- (ii) De interna likviditetsbuffertarna ska vara av sund kvalitet och fastställas på ett ansvarsfullt och konservativt sätt. Institutet förväntas tydligt visa, under antagandet av fortlöpande verksamhet, hur dess interna likviditet är tillgänglig för att täcka risker och på så sätt säkerställa verksamhetens fortlevnad.
- (iii) Finansieringskällorna ska vara stabila för att säkerställa att affärsverksamheten kan fortsätta även på lång sikt.

Definition av interna likviditetsbuffertar

67. Institutet förväntas definiera vilka tillgångar och framtida inflöden som kan anses vara tillgänglig likviditet i syfte att bedöma dess likviditetstäckning, genom en ansvarsfull och konservativ metod. Den interna definitionen bör

³⁴ I CEBS *Guidelines on Liquidity Buffers & Survival Periods* definieras intern likviditetsbuffert som "direkt tillgängligt likviditetsöverskott som ska användas i situationer av likviditetsstress under en kort period", dvs. den korta änden av utjämningskapaciteten sett ur ett perspektiv av "planerad stress". Bufferten ska dessutom fastställas i tre dimensioner: stressscenariots stränghet och kännetecknen, tidshorisonten fastställd som överlevnadsperiod samt kännetecknen för tillgångarna i bufferten.

grundas på sannolikheten för att likviditetskällor används för att erhålla likviditet under normala förhållanden och i stressituationer. Ett uttalat internt perspektiv ska utformas utifrån den önskade sammansättningen av de buffertar av likvida tillgångar som används för att täcka likviditetsrisker. Institutet bör göra åtskillnad mellan tillgångar som med stor sannolikhet fortsätter att vara likvida under stressperioder och tillgångar som endast kan användas för att erhålla likviditet från centralbanker. Interna begränsningar ska fastställas för båda komponenter, med en tydlig koppling mellan målomfånget på buffertarna av likvida tillgångar och de likviditetsrisker som kan uppstå under olika tidsramar. Utgångspunkten här ska vara en tidsram på minst ett år.

Definition av interna stabila finansieringskällor

68. För att bedöma finansieringens hållbarhet förväntas institutet genom en ansvarsfull och konservativ metod definiera vilka finansieringskällor som kan anses stabila. I syfte att definiera detta ska ett uttalat internt perspektiv utformas utifrån trögörligheten i inlåningen och den (beteenderelaterade) kassaflödesprofilen, med hänsyn till antaganden om beteende. Institutet förväntas bedöma stabiliteten i sin finansieringsprofil, genom att beakta mångfald (eller koncentration) i finansieringskällor, marknader och produkter, samt bedöma dess marknadstillträde i form av volym och prissättning, med beaktande av befintliga in-teckningar av tillgångar och förväntade förändringar däri när finansieringsplanen genomförs.

Princip 6 – ILU-metoder för riskkvantifiering ska vara lämpliga, konsekventa och oberoende validerade

- (i) Institutet är ansvarigt för att tillämpa metoder för riskkvantifiering som är lämpliga för dess individuella omständigheter under både det ekonomiska och normativa perspektivet. Dessutom förväntas institutet använda lämpliga metoder för att kvantifiera potentiella framtida förändringar i sin likviditets- och finansieringsposition i sina negativa scenarier. Institutet förväntas tillämpa en hög nivå av konservatism under båda perspektiven i syfte att säkerställa att sällsynta händelser eller s.k. tail events beaktas på lämpligt sätt.
- (ii) De viktigaste parametrarna och antagandena ska vara konsekventa i hela gruppen och mellan risktyper. Alla metoder för riskkvantifiering ska genomgå en oberoende intern validering. Institutet förväntas inrätta och tillämpa ett effektivt ramverk för datakvalitet.

Heltäckande riskkvantifiering

69. ILU:n förväntas säkerställa att de risker som institutet är eller kan bli exponerat för är lämpligt kvantifierade. Institutet förväntas tillämpa metoder för

riskkvantifiering som är anpassade efter institutets individuella omständigheter (de förväntas t.ex. överensstämma med dess riskaptit, marknadsförväntningar, affärsmodell, riskprofil, storlek och komplexitet).

70. Risker ska inte uteslutas från bedömningen för att de är svåra att kvantifiera eller för att relevanta data inte är tillgängliga.³⁵ I sådana fall förväntas institutet fastställa tillräckligt konservativa risktal, med beaktande av all relevant information, och säkerställa att dess val av metoder för riskkvantifiering är lämpligt och konsekvent.³⁶
71. De huvudsakliga parametrarna och antagandena omfattar bl.a. konfidensnivåer och antaganden för scenarioskapande.

Nivå av konservatism

72. De metoder och antaganden för riskkvantifiering som används under det ekonomiska och normativa perspektivet ska vara robusta samt tillräckligt stabila, riskkänsliga och konservativa för att kvantifiera likviditetsutflöden som inträffar sällan. Det förväntas att osäkerheter som uppstår till följd av metoder för riskkvantifiering hanteras genom en ökad nivå av konservatism.

Val av metod för riskkvantifiering

73. Det är institutets ansvar att tillämpa lämpliga metoder både för att kvantifiera risker och fastställa projektioner. I den här vägledningen fastställs inga förväntningar om huruvida kvantifieringsmetoder används eller inte. Det innebär att det inte på förhand avgörs huruvida t.ex. institutet förväntas använda (ändrade) pelare 1-metoder (för att t.ex. beakta koncentrationsrisk), stresstestresultat eller andra metoder, exempelvis flera scenarier, för att kvantifiera de risker som det är eller kan bli exponerat för.
74. De metoder som används bör vara konsekventa inbördes, med det beaktade perspektivet och med definitionen av likviditet och stabil finansiering. De förväntas beskriva de risker som institutet är exponerat för på ett lämpligt och tillräckligt konservativt sätt, med beaktande av proportionalitetsprincipen. Det innebär t.ex. att större eller mer komplexa institut, eller institut som har mer komplexa risker, förväntas använda mer sofistikerade metoder för riskkvantifiering så att riskerna beskrivs på ett tillfredsställande sätt.

³⁵ För risker som är svåra att kvantifiera (t.ex. på grund av att data eller etablerade kvantifieringsmetoder saknas) förväntas institutet utveckla lämpliga metoder för att kvantifiera risker, inbegripet expertbedömningar.

³⁶ Risker som är svåra att kvantifiera bör så långt det är möjligt mätas på ett konsekvent och jämförbart sätt, med generella antaganden för riskmätning. Det förväntas att institutet säkerställer att sådana risker på lämpligt sätt införlivas i processerna för riskhantering och riskkontroll, oavsett om de kvantifieras med traditionella modeller eller scenarionanalyser eller om de bygger på andra skattningar.

75. Institutet förväntas emellertid inte använda metoder för riskkvantifiering som det inte förstår till fullo och som därför inte används i dess egna, interna riskhantering och beslutsfattande. Institutet förväntas kunna visa att metoderna är lämpliga sett till dess individuella omständigheter och riskprofil. Vad gäller modeller från leverantörer innefattar detta en förväntan att sådana modeller inte ska användas mekaniskt, utan att institutet till fullo förstår dem och att de är lämpliga för och anpassade till verksamheten och riskprofilen.

Datakvalitet

76. Institutet förväntas använda lämpliga processer och kontrollmekanismer för att säkerställa kvaliteten på data.³⁷ Ramverket för datakvalitet ska säkerställa att det finns tillförlitlig information om risker som stöder sunt beslutsfattande samt omfatta alla relevanta riskdata och datakvalitetsdimensioner.

Oberoende validering

77. ILU-metoder för riskkvantifiering ska genomgå regelbunden oberoende intern validering³⁸. Detta ska ske med proportionellt beaktande av de principer som underbygger de standarder som har fastställts för interna modeller enligt pelare 1. Hänsyn ska även tas till väsentligheten hos de risker som kvantifieras och komplexiteten i metoden för riskkvantifiering.
78. Beroende på institutets storlek och komplexitet kan olika organisatoriska lösningar användas för att säkerställa att utveckling och validering av metoder för riskkvantifiering sker oberoende av varandra. De koncept som underbygger de olika försvarslinjerna ska emellertid respekteras. Den oberoende valideringen ska alltså inte genomföras av internrevisionen.
79. De generella slutsatserna av valideringsprocessen bör rapporteras till den högsta ledningen och ledningsorganet, användas i den regelbundna granskningen och justeringen av kvantifieringsmetoderna och beaktas när likviditetstäckningen bedöms.

Exempel 6.1

Organisering av oberoende validering

I syfte att säkerställa oberoende och proportionell validering av ILU-metoder för riskkvantifiering förväntas institutet utkastet till ECB:s vägledning för interna modeller – Allmänna kapitlet.

³⁷ Datakvalitet innebär t.ex. att data är fullständiga, korrekta, konsekventa, tidsrelevanta, unika, giltiga och spårbara. Mer information finns i utkastet till [ECB:s vägledning för den riktade granskningen av interna modeller från februari 2017](#) (endast på engelska).

³⁸ "Intern" betyder inte att institutet förväntas genomföra alla valideringsaktiviteter på egen hand. Det har i stället samma betydelse som i begreppet "internrevisioner", dvs. att institutet ansvarar för processen.

Beroende på riskernas art, storlek, omfattning och komplexitet kan institutet t.ex. använda något av följande tre organisatoriska arrangemang för att säkerställa att valideringsfunktionen är oberoende från processen för metodutveckling (dvs. konstruktion, utveckling, implementering och övervakning av metoder för riskkvantifiering):

- indelning i två olika enheter som rapporterar till olika ledamöter i den högsta ledningen,
- indelning i två olika enheter som rapporterar till samma ledamot i den högsta ledningen,
- olika medarbetare inom samma enhet.

Princip 7 – Regelbundna stresstester syftar till att säkerställa likviditetstäckningen under negativa förhållanden

- (i) ECB förväntar sig att institutet genomför en anpassad och djuplodande granskning av sårbarheter. Denna granskning ska göras årligen och vid behov oftare, beroende på individuella omständigheter. Granskningen ska omfatta alla väsentliga risker på institutomfattande basis som beror på affärsmodellen och verksamhetsmiljön i en kontext av stressade makroekonomiska och finansiella förhållanden. På grundval av den här granskningen förväntas institutet definiera ett passande stresstestprogram för både det normativa och det ekonomiska perspektivet.
- (ii) Som en del av stresstestprogrammet förväntas institutet fastställa negativa scenarier som ska användas under båda perspektiven, med hänsyn till andra stresstester som det genomför. Användandet av allvarliga men tänkbara makroekonomiska antaganden och ett fokus på huvudsakliga sårbarheter förväntas leda till väsentliga effekter på institutets interna och lagstadgade likviditetsposition. Dessutom förväntas det att institutet genomför omvänd stresstestning på ett proportionellt sätt.
- (iii) Institutet förväntas kontinuerligt övervaka och identifiera nya hot, sårbarheter och förändringar i miljön så att det åtminstone en gång i kvartalet bedömer om dess stresstestscenarier fortfarande är adekvata. Om inte, ska de anpassas till de nya omständigheterna. Scenariernas effekter bör uppdateras regelbundet (t.ex. kvartalsvis). Vid väsentliga förändringar förväntas institutet bedöma den potentiella effekten på sin likviditetstäckning under året.

Fastställande av stresstestprogrammet

80. Stresstestprogrammet förväntas omfatta både det normativa och det ekonomiska perspektivet. Det förväntas täcka olika tidsperioder (inklusive

intradag) och beakta relevant valutauppdelning. När institutet definierar uppsättningen av interna stressscenarier och sårbarheter förväntas det använda en bred uppsättning information om historiska och hypotetiska stresshändelser. Det är institutets eget ansvar att definiera scenarier och sårbarheter på det sätt som passar bäst för dess individuella situation samt att omvandla dem till siffror rörande likviditetsinflöden, likviditetsutflöden och tillämpat likviditetsvärde för likvida tillgångar. Under stresstestprogrammet ska det normativa perspektivet täckas på ett sådant sätt att stresshändelsernas påverkan på utvecklingen av de prognostiserade lagstadgade relationerna, t.ex. likviditetstäckningskvoten (LCR), analyseras vid olika tidpunkter, i linje med punkt 46.

81. När stresstestscenarier definieras förväntas institutet beskriva sina väsentliga sårbarheter utifrån sin affärsmodell, riskprofil och sina yttre förhållanden. Andra genomförda stresstester, t.ex. känslighetsanalyser, ska beaktas i de använda scenarierna genom att åskådliggöra institutets väsentliga sårbarheter.
82. Eftersom överförbarheten av likviditet kan skilja sig väldigt mycket mellan perioder av stress och normala förhållanden förväntas ett institut med betydande gränsöverskridande verksamhet att bedöma likviditetens överförbarhet inom gruppen och beakta detta i stressprogrammet. Det förväntas analysera effekten av och sannolikheten för ytterligare hinder mot överföring av likviditet i stressituationer, särskilt gällande transaktioner utanför euroområdet samt att identifiera avhjälpande och korrigerande åtgärder för ett sådant scenario.

Negativa scenariers allvarlighetsgrad

83. I grundscenariot ska institutet använda antaganden om utvecklingar som sannolikt inträffar under de förväntade omständigheterna med hänsyn till affärsstrategi och inbegripet rimliga antaganden om in- och utflöden, materialiseringar av risk osv.
84. I negativa scenarier förväntas institutet använda antaganden om exceptionella men tänkbara utvecklingar med lämplig allvarlighetsgrad sett till deras påverkan på likviditetspositionen. Allvarlighetsgraden ska motsvara utvecklingar som är tänkbara men så allvarliga, ur institutets perspektiv, som någon stresshändelse som kan observeras under en krissituation, sett till de marknader, faktorer eller områden som är mest relevanta för institutets likviditetstäckning.
85. De olika negativa scenarierna bör på lämpligt sätt täcka allvarliga ekonomiska nedgångar, allvarliga störningar på marknaden och finansiella chocker, relevanta institutspecifika sårbarheter, avhängighet av större finansieringskällor och tänkbara kombinationer av dessa³⁹.

³⁹ Vilket antal scenarier som är lämpligt för ett institut beror bl.a. på dess individuella riskprofil. Det förväntas att flera negativa scenarier normalt kommer att behövas för att på ett lämpligt sätt spegla de olika tänkbara riskkombinationerna.

Enhetlighet och inriktning mot huvudsakliga sårbarheter

86. I stresstestningen förväntas institutet fokusera på sina huvudsakliga sårbarheter när det försöker definiera tänkbara negativa scenarier. IKU- och ILU-stresstester ska bygga på varandra. Det betyder att samtliga underliggande antaganden, resultat av stresstester samt prognostiserade ledningsåtgärder ska beaktas. Om t.ex. IKU-stresstesterna beaktar en stresshändelse i kreditspreaden eller tillgångsratingarna i likviditetsbufferten, ska dess påverkan beaktas i IKU-stresstesterna och vice versa.

Omvänd stresstestning

87. Förutom stresstestaktiviteter som bedömer vilken påverkan vissa antaganden har på dess likviditetsposition förväntas institutet genomföra omvända stresstestbedömningar. Dessa bedömningar ska utgå från identifieringen av ett på förhand definierat resultat, t.ex. att affärsmodellen upphör att vara bärkraftig⁴⁰.
88. Sådana omvända stresstester ska användas för att ifrågasätta omfattningen och konservatismen i ILU-ramverkets antaganden. Omvända stresstester bör genomföras minst en gång per år. Beroende på sannolikheten för de resulterande scenarierna kan det bli nödvändigt att omedelbart åtgärda scenarierna genom att vidta eller utarbeta ledningsåtgärder i ILU:n i syfte att förhindra att en återhämtningssituation uppstår om ett eller flera av de scenarier för omvänd stresstestning som bedömts i ILU:n skulle bli verklighet. Omvänd stresstestning i ILU-sammanhang kan också ses som en utgångspunkt för att ta fram scenarier för återhämtningsplaner.⁴¹ Mer detaljerad information finns i relevanta riktlinjer från EBA och vägledningar från Baselkommittén för banktillsyn.

Exempel 7.1

Interaktion mellan IKU- och ILU-stresstester

Institutet förväntas bedöma de potentiella effekterna av relevanta scenarier samt integrera kapital- och likviditetseffekter och potentiella återkopplingsloopar i beaktande av i synnerhet förluster som uppstår på grund av likvidering av tillgångar eller ökade finansieringskostnader under perioder av påfrestningar.

⁴⁰ Se EBA:s riktlinjer om institutens stresstestning (EBA/GL/2018/04).

⁴¹ Som beskrivs i EBA:s riktlinjer om olika scenarier som ska användas i återhämtningsplaner (EBA/GL/2014/06) förväntas dessa scenarier vara endast "nära obestånd", dvs. de förväntas leda till att ett institut eller en grupps affärsmodell upphör att vara bärkraftig om inte återhämtningsåtgärderna framgångsrikt genomförs.

Exempel 7.2

Omvänd stresstestning

Vid interna omvända stresstester fastställer institutet vilken nivå av utflöde för insättningar som krävs för att uttömma likviditetsbuffertarna och andra villkorade finansieringskällor genom att fastställa antaganden om utflöden av insättningar och andra riskfaktorer (t.ex. klassificering av nedgradering av institutet och begärda skuldåterköp). Resultatet av en sådan bedömning visas i tabellen nedan, där utflödesnivåer för tre olika scenarier illustreras.

	Scenario 1	Scenario 2	Scenario 3
Antaganden om utflöden av insättningar			
Detaljhandel	49 %	7 %	10 %
Bolag	33 %	63 %	60 %
Finansiellt	62 %	91 %	94 %
Övriga antaganden (inte uttömmade)			
Nedgradering	4 steg	4 steg	4 steg
Skuldåterköp	0 %	15 %	15 %

Institutet förväntas fastställa sannolikheten för att sådana scenarier inträffar och huruvida avhjälpande åtgärder ska vidtas.

Exempel 7.3

Kalibrering av negativa scenarier

Negativa scenarier tar hänsyn till den historiska utvecklingen på marknader och i klientbeteenden, men de är inte begränsade till institutets egna historiska klientbeteende och marknadstillträde. Institutets utformning av scenarier omfattar dessutom mer än historiska observationer, särskilt när de historiska bevisen är snedvridda (t.ex. på grund av stöd från den offentliga sektorn). Det ger mindre precision till de beräknade stressparametrarna för in- och utflöden samt värderingsavdragen för det beräknade värdet för likvida tillgångar.

Sådana negativa scenarier kan inkludera både ett perspektiv om fortsatt affärsverksamhet (fortsatt normal verksamhet, begränsad möjlighet till inflöden från låneboken, avhängighet främst av omsättbara tillgångar för att generera likviditet, återköp av egen skuld för att säkerställa framtida marknadstillträde m.m.) och scenarier där en allvarlig störning av affärsmodellen inte kan undvikas (t.ex. att genereringen av tillgångar avbryts, att utdelningen och bonusutbetalningarna avbryts, att all godtagbar säkerhet används för att erhålla likviditet, inklusive centralbanksfinansiering, att köpoption inte utövas på egen skuld eller egetkapitalinstrument).

3 Ordförklaringar

Negativt scenario

En kombination av antagna negativa utvecklingar i interna och externa faktorer (inklusive makroekonomiska och finansiella utvecklingar samt allvarliga marknadsstörningar) som används för att bedöma motståndskraften för institutets likviditetstäckning vad gäller potentiella negativa utvecklingar på medellång sikt. Antagna utvecklingar i interna och externa faktorer ska kombineras på ett konsekvent sätt och förväntas vara allvarliga men tänkbara ur institutets perspektiv samt spegla de risker och sårbarheter som bedöms vara de mest överhängande hoten mot institutet.

Grundscenario

En kombination av förväntade utvecklingar av interna och externa faktorer (inklusive makroekonomiska och finansiella utvecklingar) som används för att bedöma effekten av dessa förväntade utvecklingar på institutets likviditetstäckning. Grundscenariot förväntas vara i överensstämmelse med institutets affärsplaner och budget.

Mekanism för allokering av kostnader och intäkter

En mekanism för kostnads- och intäktsfördelning allokerar likviditetskostnader, vinster och risker och utgör en del av institutets strategier, riktlinjer, processer och system.

Ekonomiskt internt perspektiv

Ett ILU-perspektiv under vilket institutet förvaltar sin likviditetstäckning genom att säkerställa att dess risker och förväntade utflöden i tillräcklig utsträckning täcks av det tillgängliga interna kapitalet.

Ekonomiskt likviditetstäckningskoncept

Ett internt koncept som, under det ekonomiska perspektivet, syftar till att säkerställa att institutets finansiella resurser (den interna likviditeten) gör det möjligt för institutet att täcka risker och förväntade utflöden, samt fortlöpande upprätthålla verksamheten.⁴²

Finansieringsplanering

En flerdimensionell intern process som leder fram till en finansieringsplan med en flerårig projektion av institutets finansieringskällor, med hänsyn till dess grundscenarier och negativa scenarier, strategi och verksamhetsplaner. Bedömningen av negativa scenarier utgör en central del av likviditetsplaneringen eftersom den bidrar till institutens fortlevnad även under en period av långvarig stress.

⁴² Det är institutens eget ansvar att implementera lämpliga metoder för riskkvantifiering – det finns ingen generell förväntan på att institut ska använda "ekonomiska likviditetsmodeller" för att säkerställa sin ekonomiska likviditetstäckning.

Bruttometoden vid riskidentifiering

Bruttometoden innebär att risker identifieras först, utan hänsyn till specifika åtgärder som har upprättats för att minska dem.

ILU-arkitektur

ILU:ns olika beståndsdelar och hur de är sammanlänkade. ILU-arkitekturen förväntas säkerställa att ILU:ns olika beståndsdelar passar ihop på ett enhetligt sätt samt att ILU:n är en integrerad del av institutets övergripande ramverk för riskhantering. Institutet förväntas som en del av ILU-dokumentationen upprätthålla en beskrivning av den övergripande ILU-arkitekturen, i vilken förklaras hur ILU:n är integrerad och hur dess resultat används av institutet.

ILU-resultat

All information som blir resultatet av ILU:n och som skapar mervärde i beslutsfattandet.

ILU

Den interna likviditetsutvärderingsprocessen enligt artikel 86 i CDR IV förutsätter att de behöriga myndigheterna ser till att instituten har robusta strategier, riktlinjer, förfaranden och system för identifiering, mätning, hantering och övervakning av likviditetsrisker över lämpliga tidsperioder, inklusive intradag, för att säkerställa att instituten håller likviditetsbuffertar på adekvat nivå.

Intern översyn och validering

Den interna översynen omfattar ett brett intervall av kontroller, utvärderingar och rapporter som syftar till att säkerställa att strategier, processer och modeller för ILU:n är sunda, heltäckande, effektiva och proportionella.

Validering, som en del av den interna översynen, omfattar processer och aktiviteter som bedömer huruvida institutets metoder för riskkvantifiering och riskdata på ett lämpligt sätt fångar upp de relevanta aspekterna på risk. Valideringen av metoder för riskkvantifiering förväntas ske på ett proportionellt sätt, vara oberoende och respektera de principer som underbygger de respektive standarder som har fastställts för interna modeller enligt pelare 1 (kapital).

Limitsystem

Ett dokumenterat och hierarkiskt system av begränsningar som har fastställts i linje med institutets övergripande strategi och riskaptit i syfte att säkerställa att risker och förluster effektivt kan begränsas i linje med likviditetstäckningskonceptet. Limitsystemet förväntas fastställa effektiva gränser för risktagande för exempelvis olika risktyper, affärsområden, produkter och gruppheter.

Likviditetstäckningsbedömning

Ett formellt uttalande från ledningsorganet där det ger sin bedömning av institutets likviditetstäckning och förklarar de främsta argumenten bakom bedömningen.

Likviditetstäckning

Den grad till vilken risker täcks av institutets likviditet. ILU:n syftar till att upprätthålla en tillräcklig likviditet på kontinuerlig basis ur både det ekonomiska och normativa perspektivet och bidra till institutets fortlevnad på medellång sikt.

Ledningsåtgärder

Åtgärder (exempelvis att skaffa fram finansiering) vidtagna av ledningen i syfte att upprätthålla likviditets- eller finansieringspositionen inom ramen för riskapiten⁴³.

Ledningsbuffert

Ett likviditetsbelopp utöver lagstiftningens och tillsynsmyndigheternas minimikrav samt det interna likviditetsbehov som tillåter institutet att på ett hållbart sätt kunna tillämpa sin affärsmodell och vara flexibelt kring eventuella affärsmöjligheter utan att sätta sin likviditetstäckning i fara.

Väsentlig risk

En likviditetsrelaterad nedåtrisk som, baserat på institutets interna definitioner, har en väsentlig påverkan på dess totala riskprofil, och därmed kan påverka institutets likviditetstäckning.

Medellång sikt

En tidshorisont som omfattar framtiden på nära och medellång sikt. Den förväntas beskriva likviditetspositionen under åtminstone det kommande året och finansieringspositionen under de kommande tre åren eller längre.

Normativt internt perspektiv

Ett flerårigt ILU-perspektiv under vilket institutet förvaltar sin likviditetstäckning genom att säkerställa att det kan uppfylla alla sina likviditetsrelaterade rättsliga krav och krav från tillsynsmyndigheter samt fortlöpande klara av andra interna och externa likviditetsbegränsningar.

Proportionalitet

En princip i artikel 86 i CRD IV som slår fast att ILU:n ska stå i proportion till institutets komplexitet, riskprofil och verksamhet samt den risktolerans som fastställs av styrelsen.

Offentliga finansieringskällor

Alla finansieringskällor som direkt eller indirekt kommer från den offentliga sektorn enligt definitionen i bilaga 1 till EBA:s riktlinjer om harmoniserade definitioner och mallar för kreditinstitutens finansieringsplaner enligt rekommendation A4 i ESRB:s rekommendation ESRB/2012/2 (EBA/GL/2014/04).

Återhämtningsplan

En plan som har tagits fram och upprätthålls av ett institut i enlighet med artikel 5 i direktivet om återhämtning och resolution av banker (BRRD).⁴⁴

⁴³ För mer vägledning, se EBA:s utkast till riktlinjer om institutens stresstestning (EBA/GL/2018/04), avsnitt 4.8.2 "Ledningsåtgärder".

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

Omvänt stresstest

Ett stresstest som utgår från identifieringen av ett på förhand definierat resultat (att affärsmodellen saknar bärkraft) och sedan utforskar scenarier och omständigheter som kan leda till det resultatet.

Meddelande om riskaptit

Ett formellt meddelande där ledningsorganet uttrycker sin syn på den mängd och de typer av risk som institutet är villigt att ta för att uppnå sina strategiska mål.

Process för riskidentifiering

En regelbunden process som institutet använder för att identifiera risker som är eller kan bli väsentliga för institutet.

Riskregister

En lista med identifierade risker och deras kännetecken. Riskregistret är resultatet av processen för riskidentifiering.

Riskkvantifiering

Processen att kvantifiera identifierade risker genom att ta fram och använda metoder för att fastställa risktal och möjliggöra en jämförelse mellan riskerna och institutets tillgängliga likviditet.

Risktaxonomi

En kategorisering av olika risktyper eller riskfaktorer som gör det möjligt för institutet att bedöma, sammanställa och hantera risker på ett konsekvent sätt genom ett enhetligt riskspråk och mappning.

Risktolerans

Vilka typer av risker och risknivåer som institutet inte avsiktligt exponerar sig för, utan godtar eller tolererar.

Förkortningar

AT1	Primärkapitaltillskott
BCBS	Baselkommittén för banktillsyn
BRRD	Direktivet om återhämtning och resolution av banker
CRD IV	Kapitaltäckningsdirektivet
EBA	Europeiska bankmyndigheten
ECB	Europeiska centralbanken
ESRB	Europeiska systemrisknämnden
FSB	Rådet för finansiell stabilitet
IKU	Intern kapitalutvärderingsprocess
ILU	Intern likviditetsutvärderingsprocess
LAS	Likviditetstäckningsbedömning
LCP	Likviditetsberedningsplan
LCR	Likviditetstäckningskvot
NCA	Nationell behörig myndighet
RAF	Ram för riskapitit
SI	Betydande institut
ÖUP	Översyns- och utvärderingsprocess
SSM	Gemensamma tillsynsmekanismen
TRIM	Riktad granskning av interna modeller

© Europeiska centralbanken, 2018

Postadress 60640 Frankfurt am Main, Tyskland
Telefon +49 69 1344 0
Webbplats www.ecb.europa.eu

Alla rättigheter förbehålls. Återgivning för undervisningsändamål och icke-kommersiella syften är tillåten, under förutsättning att källan anges.